

Drinkwatertarieven 2008

Het tarief per 1.000 liter (1 m³) daalt met € 0,01 naar € 1,09.

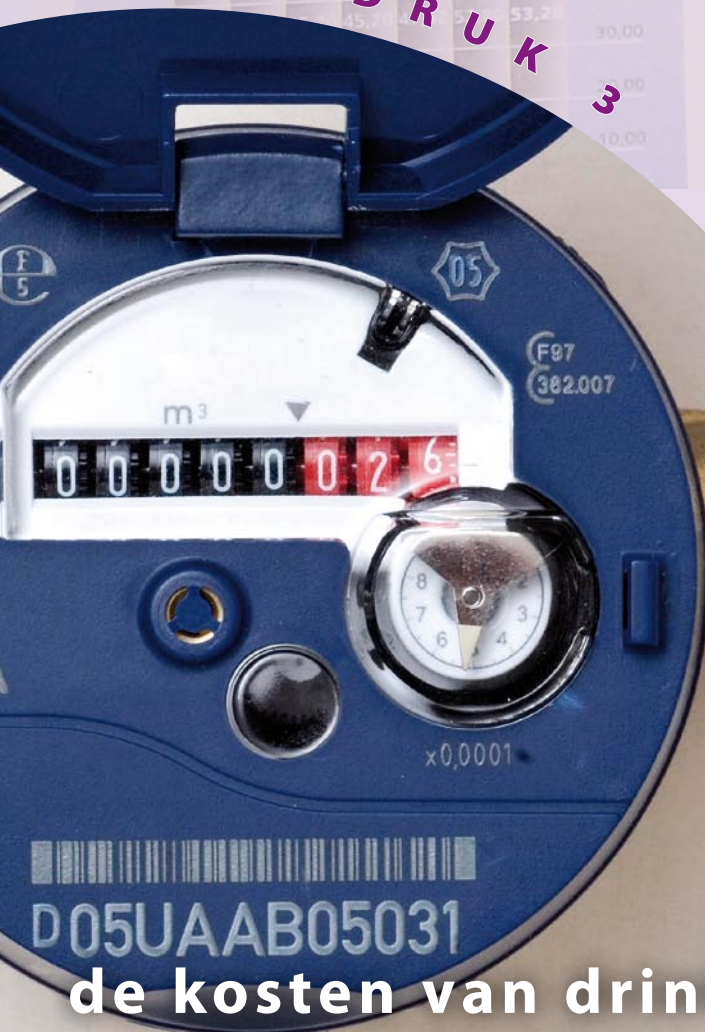

Precario

Een aantal gemeenten brengt Zuid-Holland precario in rekening. Wie in één van onderstaande woont, betaalt per aansluiting voor precario.

Den Haag excl. Wateringse Veld
Katwijk incl. Rijnsburg, Valkenburg
Leiden
Leidschendam-Voorburg
Noordwijkerhout

W A T E R D R U K

Belasting

Drinkwaterbedrijven zijn verplicht de kosten van de waterleiding te brengen op de aansluiting per adres. Voor de aansluiting betaalt de consument 1 per 1.000 liter (=

genoemde bedrag tenzij nadrukkelijk anderszins overeengekomen.

de kosten van drinkwater

BELANGEN EN BELEID VAN DE DRINKWATERSECTOR

Colofon

De kosten van drinkwater is een uitgave van de Vereniging van waterbedrijven in Nederland (Vewin), Rijswijk

Redactie Bartstra communicatie, Bleiswijk
Vormgeving De Boer & van Teylingen, Den Haag
Drukwerk Den Haag media groep, Rijswijk
Fotografie Oasen (omslag), Vewin (p.10), e.a.

Eerder verschenen publicaties in de Waterdruk-reeks zijn:

Waterdruk 1 – Infrastructuur drinkwatervoorziening

Waterdruk 2 – Beveiliging crisispreparatie in de drinkwaterbedrijven

W A T E R D R U K 3

de kosten van drinkwater

BELANGEN EN BELEID VAN DE DRINKWATERSECTOR

Inhoud

Voorwoord	3
Ontwikkeling van de drinkwaterprijs	4
Belangen, beleid en inzet van Vewin	5
1 Verbetering van de doelmatigheid	6
2 Productie- en distributiekosten	8
3 Belastingen	10
4 Overige (toekomstige) kosten	13

Voorwoord

Drinkwater is een eerste levensbehoefte. In Nederland vinden we het vanzelfsprekend dat het drinkwater veilig, gezond en lekker is en bovendien (bijna) altijd en overal uit de kraan komt. De drinkwaterbedrijven hebben als publieke organisaties de opdracht dit te realiseren tegen redelijke tarieven. Een deel van die kosten hebben zij echter niet in eigen hand; de uiteindelijke prijs van drinkwater die de consument betaalt wordt mede bepaald door een keur van externe factoren. Drinkwaterbedrijven maken bijvoorbeeld kosten om aan diverse verplichtingen te voldoen die de Nederlandse en Europese overheden hun opleggen. Daarnaast hebben drinkwaterbedrijven en -consumenten te maken met specifieke belastingen die door verschillende overheden worden geheven.

In het kader van zijn opdracht is de drinkwatersector er alles aan gelegen om onnodige kosten te vermijden. Zijn belangenvereniging Vewin ondersteunt de sector hierbij op verschillende manieren. Vewin behartigt bijvoorbeeld de gezamenlijke belangen in de strijd tegen onaanvaardbaar hoge, extern veroorzaakte kosten.

Deze brochure beschrijft overzichtelijk hoe de kosten van drinkwater zijn opgebouwd en hoe de watersector deze beheerst en waar mogelijk kosten voorkomt of terugdringt. Het boekje is in de eerste plaats bedoeld voor hen die bestuurlijk, vakmatig of anderszins te maken hebben met de kosten van drinkwater. Maar evenals de twee eerder in deze Waterdruk-reeks verschenen brochures is *De kosten van drinkwater* boeiend voor iedereen die belangstelling heeft voor het onderwerp drinkwater.

Rijswijk, juli 2008

Ontwikkeling van de drinkwaterprijs

Voordat drinkwater de watermeter bereikt, hebben zich tal van processen afgespeeld. De winning aan de bron van oppervlaktewater of grondwater, het transport naar de drinkwaterzuivering, de zuivering zelf en de distributie naar de afnemers.

Deze kosten tezamen met kosten van investeringen en afschrijvingen, vermogenskosten en belastingen bepalen het drinkwatertarief. Het gemiddelde tarief voor 1.000 liter water – ofwel voor een m^3 , de gebruikelijke tariefeenheid – bedraagt in 2008 voor een gemiddeld huishouden met een verbruik van $105 m^3$ per jaar € 1,43. Omdat er binnen Nederland – vrij grote – verschillen bestaan in de kostencategorieën zijn de tarieven niet overal gelijk. Zo zijn bijvoorbeeld de operationele kosten bij gebruik van oppervlaktewater hoger dan bij grondwater. Het zuiveren van oppervlaktewater is aanzienlijk gecompliceerder en duurder dan dat van grondwater. Maar in het laatste geval zijn de belastingen weer hoger. De tarieven verschillen niet alleen per drinkwaterbedrijf, maar vaak ook nog per gemeente. Sommige gemeenten heffen precariorechten op het in hun grond liggende leidingnetwerk.

Achterin deze brochure zijn de kostenverschillen tussen de tien drinkwaterbedrijven in staafdiagramvorm weergegeven.

Op de maandelijkse waternote is duidelijk vermeld welk deel de drinkwaterkosten betreft en welk deel de belastingen.

Verbruik		Van		Tot	Verbruik	BTW %	
Meterstand begin - eind	1736*	1766**	17 jan 2007	30 mei 2007	30 m ³	1,100	6,00 €
Enkelvoudige meter	0**	53*	30 mei 2007	28 jan 2008	53 m ³	1,100	6,00 €
Kosten		Van		Tot en met			
Drinkwater			17 jan 2007	30 mei 2007	30 m ³ à	1,100	6,00 €
			30 mei 2007	31 dec 2007	47 m ³ à	1,100	6,00 €
Waterbelasting			01 jan 2008	27 jan 2008	6 m ³ à	1,090	6,00 €
			17 jan 2007	30 mei 2007	30 m ³ à	0,149	6,00 €
			30 mei 2007	31 dec 2007	47 m ³ à	0,149	6,00 €
Vastrecht			01 jan 2008	27 jan 2008	6 m ³ à	0,151	6,00 €
			01 mrt 2007	30 mei 2007			6,00 €
			31 mei 2007	31 dec 2007			6,00 €
Korting automatische incasso			01 jan 2008	29 feb 2008			6,00 €
BTW (6,00 %)							6,00 €
Totaal kosten							6,00 €

Belangen, beleid en inzet van Vewin

Het Nederlandse drinkwater heeft een uitstekende reputatie. Dat is niet alleen te danken aan de smaak, maar vooral ook aan de kwaliteit. Smaak is voor een deel een subjectieve beoordeling, maar kwaliteit is meetbaar. Daarvoor zijn in de Drinkwaterwet en onderliggende besluiten normen vastgelegd waaraan drinkwater voortdurend wordt getoetst. Om de hoge kwaliteit te bereiken en te behouden zien de Nederlandse drinkwaterbedrijven toe op het schoonhouden van hun bronnen en investeren zij in het zuiveren van grond- en oppervlaktewater tot drinkwater en het veilige transport van het drinkwater tot aan de kraan.

Ons drinkwater moet niet alleen voldoen aan kwaliteitsnormen, maar ook betaalbaar zijn voor de afnemer. De Drinkwaterwet stelt dat tarieven redelijk, transparant en niet discriminerend zijn. De drinkwaterbedrijven zijn die uitdaging aangegaan en streven ernaar water te leveren tegen de laagst mogelijke kosten zonder afbreuk te doen aan de hoge kwaliteit van het water en van hun dienstverlening aan de consument.

DE DRINKWATERSECTOR WERKT OP VIER FRONTEN

OM ZIJN DOEL TE BEREIKEN:

- 1 Verbetering van de doelmatigheid
- 2 Productie- en distributiekosten
- 3 Belastingen
- 4 Overige (toekomstige) kosten

1 Verbetering van de doelmatigheid

De beste manier om de kwaliteit van de eigen bedrijfsprocessen te beoordelen is door ze te vergelijken met die van collega-bedrijven. In de drinkwaterbranche vindt daarom elke drie jaar een sectorbrede bedrijfsvergelijking plaats. In zo'n vergelijkend onderzoek worden alle relevante bedrijfscijfers van de drinkwaterbedrijven op een eenduidige manier gepresenteerd. Op die manier weten de bedrijven hoe zij scoren op het gebied van de kwaliteit van hun drinkwater en van hun dienstverlening, hun financiën, hun doelmatigheid en ten slotte hun zorg voor het milieu. Als daartoe aanleiding

De drinkwaterbedrijven investeren in nieuwe zuiveringstechnologieën.

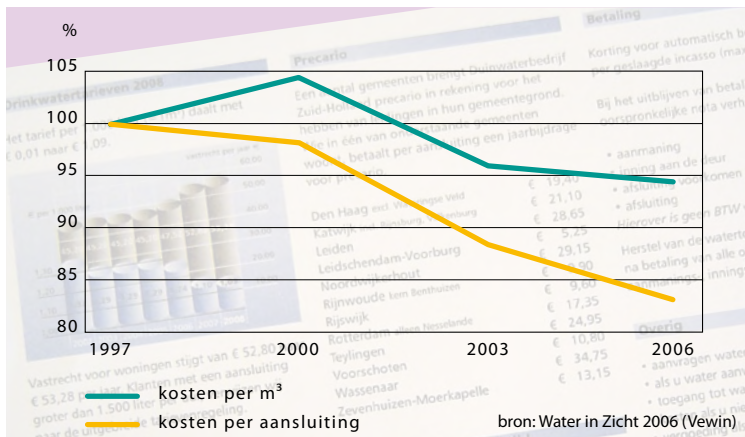
Een voorbeeld hiervan is zuivering met behulp van ultraviolette straling.

bestaat kunnen zij maatregelen nemen om hun doelmatigheid te verbeteren en een betere kosten-/kwaliteitverhouding te realiseren. Om het beeld op sommige aspecten nog actueler te krijgen, wordt een aantal kengetallen met betrekking tot financiën en doelmatigheid ook in de tussenliggende jaren met elkaar vergeleken.

Uit de laatste driejaarlijkse bedrijfsvergelijking blijkt dat sinds de invoering ervan in 1997 de reële kosten van de drinkwaterbedrijven zijn gedaald en de drinkwaterkwaliteit is gestegen. De klanttevredenheid – de indicatie voor de kwaliteit van de dienstverlening – is daarbij hetzelfde gebleven.

Ten opzichte van 1997 zijn de kosten van de drinkwaterbedrijven na inflatiecorrectie gedaald. Efficiencyverbetering is hiervan de belangrijkste oorzaak.

Vewin-inzet

- Handhaving van het model voor de driejaarlijkse bedrijfsvergelijkingen na invoering van de wettelijke verplichting hiervan
- Verdere uitbreiding van bedrijfsvergelijkingen voor de sector naar Europees niveau
- Instandhouding van het besef in de samenleving dat Nederlands drinkwater van hoge kwaliteit is en tegen een redelijke prijs wordt geproduceerd

2 Productie- en distributiekosten

Drinkwater is gezuiverd oppervlaktewater of grondwater. Hoe schoner het water aan de bron is, des te minder het gezuiverd hoeft te worden en des te lager de productiekosten zijn. Daarom zijn drinkwaterbedrijven zuinig op hun waterbronnen. Zij beheren grote stukken natuur rondom die bronnen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van het grondwater niet wordt aangetast. In totaal beheren de drinkwaterbedrijven ruim 20.000 ha natuurgebied. De sector behoort daarmee tot de grootste natuurbeheerders in ons land. Daarnaast maken de bedrijven gebruik van nog eens 120.000 ha grondwaterbeschermingsgebied. Dankzij deze gebieden is het grondwater nauwelijks vervuild, maar dat betekent niet dat het drinkbaar is. Een eenvoudige zuivering van water, ongeacht de bron, blijft altijd nodig om drinkwaterkwaliteit te bereiken. In het grond- en oppervlaktewater bevinden zich daarnaast als gevolg van menselijke activiteiten allerlei ongewenste stoffen. Het zuiveren van oppervlaktewater kost meer moeite – en dus geld – dan van grondwater, dat al langs natuurlijke weg is gefilterd.

In het totaal besteden de drinkwaterbedrijven jaarlijks 44 miljoen euro om deze ongewenste stoffen uit het water te zuiveren. Deze zuiveringsinspanning zal in de toekomst alleen maar toenemen. Ondanks emissiebeperkende maatregelen en de EU-Kaderrichtlijn Water, die stelt dat gestreefd moet worden naar een oppervlaktewaterkwaliteit waarmee drinkwater kan worden gemaakt via een eenvoudige zuivering, komen er steeds meer ongewenste stoffen in het milieu terecht. Kiwa Water Research heeft berekend dat in de komende jaren de totale kosten voor zuivering zullen oplopen tot 159-276 miljoen euro. Die kosten worden nu niet of slechts gedeeltelijk verhaald op de vervuiler en worden afgewenteld op de consument.

Om het drinkwater te distribueren tot aan de gebruiker heeft de Nederlandse watersector een leidingnetwerk aangelegd met een totale lengte van 115.000 kilometer. De aanleg en het onderhoud daarvan is een kostbare zaak, maar niet overal gelijk in Nederland. Het beheer en onderhoud in een slappe veenbodem is veel kostbaarder dan in een zandbodem. Zo ook zijn de aanlegkosten per aansluiting van leidingen naar afgelegen woningen hoger dan in dichtbevolkte gebieden. Die kostenverschillen zijn terug te vinden in drinkwatertarief van de desbetreffende drinkwaterbedrijven.

Daarnaast krijgt de sector mogelijk te maken met diverse onterechte of te hoge netwerk-gerelateerde kosten. Een voorbeeld hiervan is het gedetailleerd in kaart brengen van alle huisaansluitingen om graafschade te beperken, als uitvloeisel van de Wet informatie-uitwisseling ondergrondse netten. De kosten hiervan staan in geen verhouding tot de berekende vermeden schade. In *Waterdruk 1 infrastructuur drinkwatervoorziening* wordt hierop uitgebreid ingegaan.

Vewin-inzet

- Handhaving van het principe dat de vervuiler betaalt
- Bevordering van innovatie ter verbetering van onder meer opsporing van bronvervuiling en van zuiveringstechnologie
- Krachtige overheidsregie bij het uitvoeringsprogramma Diffuse bronnen Waterverontreiniging, dat vervuiling afkomstig van bijvoorbeeld gewasbeschermingsmiddelen en medicijnresten moet tegengaan
- Terugdringen van verschillende kosten met betrekking tot het leidingnetwerk (zie hiervoor *Waterdruk 1 infrastructuur drinkwatervoorziening*)

Bescherming van drinkwaterbronnen en natuurbeheer gaan vaak hand in hand, zoals in het mooie duingebied van het Wassenaarse Meijndel. Hier worden grote hoeveelheden Maaswater opgeslagen.

3 Belastingen

Drinkwater is goedkoop. Dat zou geen reden mogen zijn om het met forse tarieven te belasten. Toch gebeurt dat in toenemende mate. Gemeenten, provincies, waterschappen en het Rijk leggen belastingen op aan zowel het drinkwaterbedrijf als de consument. De belastingen die worden opgelegd aan het drinkwaterbedrijf bepalen voor een belangrijk deel de consumentenprijs van water. Gemiddeld is de belastingdruk op water in negen jaar tijd voor de kleinverbruiker met meer dan de helft toegenomen tot 24%. De belastingdruk varieert tussen de 15 en 30% van de consumentenprijs. De lokale verschillen zijn groot. De belangrijkste belastingen zijn precario, belasting op grondwateronttrekking en op gebruik, en btw.

Voor elk glas water uit de kraan betaalt de gebruiker 15% Belasting op Leidingwater en btw. Gemiddeld betaalt hij ook nog eens 9% aan andere belastingen.

Precario

Wie boven, op of onder openbaar terrein ruimte gebruikt kan daarvoor fiscaal worden aangeslagen. Gemeenten, provincies en waterschappen mogen deze zogenaamde precariobelasting heffen over waterleidingen die in of op hun grond liggen. Omdat waterdistributie een algemeen maatschappelijk belang dient en drinkwaterbedrijven verplicht zijn om door middel van hun netwerk iedereen van water te voorzien, vindt de overgrote meerderheid van de overheden het ongepast van dit recht gebruik te maken. Toch zijn er zo'n veertig gemeenten en een enkele provincie en waterschap die daar anders over denken en het gaat daarbij soms om forse bedragen. Het drinkwaterbedrijf berekent deze belasting door aan de consumenten in de desbetreffende gemeente. Een inwoner van de gemeente Leiden betaalt daarom jaarlijks bijna 30 euro meer voor zijn water dan een inwoner van een niet-heffende buurgemeente.

Belastingen op grondwateronttrekking

Voor het onttrekken van grondwater brengen zowel de provincies als het Rijk belasting in rekening aan de drinkwaterbedrijven. De provinciale belasting is bedoeld om kosten te dekken die de provincie maakt voor het beheer van grondwater. De rijksbelasting was ooit bedoeld als milieumaatregel, maar de overheid zelf erkent dat van enig milieueffect geen sprake is. De drinkwaterbedrijven die grondwater onttrekken doen dat trouwens op milieutechnisch verantwoorde locaties en alleen met vergunning van de provincie. De belasting dient in feite als gewone inkomstenbron van het Rijk. In totaal wordt jaarlijks circa 140 miljoen euro belasting geheven over de grondwateronttrekkingen van de drinkwaterbedrijven.

Door gemeentelijke precariobelasting kunnen de drinkwatertarieven tussen gemeenten flinke verschillen vertonen, zoals blijkt uit deze toelichting bij de drinkwaternota.

Belastingonttrekkingen 2008	Precario	Betaling								
<p>gemiddeld jaarlijks 1000 liter (= 1 m³) daalt met 11 jaarlijks 3 (10).</p> <p>Verdracht per jaar €</p>	<p>Een aantal gemeenten brengt Duinwaterbedrijf Zuid-Holland precario in rekening voor het hebben van leidingen in hun gemeentegrand. Wie in één van onderstaande gemeenten woont, betaalt per aansluiting een jaarbijdrage voor precario.</p> <table border="1"> <tbody> <tr> <td>Den Haag excl. Wateringse Veld</td> <td>€ 19,40</td> </tr> <tr> <td>Katwijk incl. Rijnsburg, Valkenburg</td> <td>€ 21,10</td> </tr> <tr> <td>Leiden</td> <td>€ 28,65</td> </tr> <tr> <td>Leidschendam-Voorburg</td> <td>€ 5,25</td> </tr> </tbody> </table>	Den Haag excl. Wateringse Veld	€ 19,40	Katwijk incl. Rijnsburg, Valkenburg	€ 21,10	Leiden	€ 28,65	Leidschendam-Voorburg	€ 5,25	<p>Korting voor automatisch betalen: € 1,00 per geslaagde incasso (max. € 4,00 per aansluiting).</p> <p>Bij het uitblijven van betaling wordt de oorspronkelijke nota verhoogd met:</p> <ul style="list-style-type: none"> • aanmaning • inning aan de deur • afsluiting voorkomende schade • afsluiting <p>Hierover is geen aanspraak mogelijk.</p>
Den Haag excl. Wateringse Veld	€ 19,40									
Katwijk incl. Rijnsburg, Valkenburg	€ 21,10									
Leiden	€ 28,65									
Leidschendam-Voorburg	€ 5,25									

DRINKWATER GEEN MELKKOE

Uit 'Drinkwater geen melkkoe', een interview met Alexander Vos de Wael, algemeen directeur Drinkwaterbedrijf Oasen en voormalig voorzitter van de Vewin-stuurgroep Innovatie, Belastingen & Subsidies; Waterspiegel maart 2007.

"Wat je momenteel ervaart is dat er van diverse zijden begerig wordt gekeken naar belastinggelden uit drinkwater. Want voor onder andere de uitvoering van de Kaderrichtlijn Water en het maken van gemeentelijke waterplannen is veel geld nodig. Dat de overheid daar geld voor moet vrijmaken, is evident. Maar de drinkwaterbedrijven vinden dat deze belasting niet aangewend zou moeten worden voor de uitvoering van de KRW. Dat is oneigenlijk gebruik. Drinkwater mag geen melkkoe blijven."

Belasting op het gebruik van leidingwater

Iedereen die een rekening ontvangt voor leidingwater betaalt belasting over zijn verbruik: 15 eurocent per m³ water. Voor een gemiddeld gezin betekent dat bijna 20 euro per jaar. Het Rijk haalt hiermee 120 miljoen euro per jaar op. De oorspronkelijke bedoeling van deze belastingmaatregel was om de consumenten bewuster te laten omgaan met leidingwater. Het waterverbruik is sinds de invoering van deze belasting echter niet gedaald en daarmee is het milieueffect van deze belastingmaatregel nihil.

BTW

Voor water geldt het verlaagde tarief van 6%. Ook over de Belasting op Leidingwater wordt btw geheven.

Vewin-inzet

- **Afname van de belastingdruk op water: de eerste levensbehoefte drinkwater mag niet de drager zijn van de financieringsproblematiek van de overheid**
- **Afschaffing van precariobelasting op het waterleidingnet**
- **Afschaffing van de rijksbelasting voor grondwateronttrekking**

4 Overige (toekomstige) kosten

De drinkwatersector wordt, evenals andere bedrijfstakken, regelmatig geconfronteerd met directe en indirecte financiële gevolgen van nationale en Europese regelgeving van uiteenlopende aard. Op dit moment verdienen drie thema's in dit kader de aandacht.

Exact in kaart brengen van huisaansluitingen

In 2007 heeft de Tweede Kamer de Wet informatie-uitwisseling ondergrondse netten aangenomen. Deze wet is ontworpen om graafschade aan ondergrondse leidingen te beperken, inclusief de leidingen voor de huisaansluitingen. Dat zijn er over heel Nederland miljoenen. Het exact in kaart brengen hiervan – hetgeen nodig is om correcte informatie te kunnen verstrekken – kost naar schatting 30 miljoen euro. Dit bedrag staat niet in verhouding tot de voordelen die met zulke nauwkeurige registratie behaald kunnen worden. Zonder deze registratie wordt de schade geraamd op slechts een klein percentage van dit bedrag. Vewin heeft sterk gepleit voor het schrappen van deze verplichting. De minister heeft toegezegd het wetsvoorstel te zullen aanpassen.

Natura 2000

Momenteel wordt onder regie van de Europese Commissie een plan uitgevoerd om een netwerk van Europese natuurgebieden te ontwikkelen. Alleen al in Nederland zijn in dit kader 162 gebieden aangewezen. Aan deze gebieden worden onder meer eisen gesteld met betrekking tot verdroging van de bodem, voornamelijk veroorzaakt door ingrepen in de waterhuishouding vanwege de landbouw. In enkele tientallen van deze gebieden wordt ook grondwater opgepompt voor drinkwaterproductie. Om de verdroging als gevolg van onttrekking tegen te gaan, moeten maatregelen worden genomen waarvan de gezamenlijke kosten op 1,8 miljard euro zijn geraamd.

Europese Kaderrichtlijn Water

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) stelt dat de Europese lidstaten de kwaliteit van hun oppervlaktewater moeten verbeteren. Voor rivieren en andere oppervlaktewaterbronnen voor drinkwater schrijft de richtlijn voor dat deze niet in kwaliteit achteruit mogen gaan. Een van de doelen hiervan is de zuiveringsinspanning voor de drinkwaterproductie te verminderen (art. 7 KRW). De Nederlandse regering zet bij de uitvoering van de KRW in op een lage ambitie. Ze concentreert zich op verbetering van de ecologische waarden en negeert de voor drinkwaterproductie belangrijke chemische kwaliteit van water. Bovendien maakt ze ten volle gebruik van de mogelijkheid om het doelbereik in de tijd vooruit te schuiven naar 2027 in plaats van 2015, zoals gepland. Voor de drinkwatersector betekent dit beleid dat de waterkwaliteit van drinkwaterbronnen de komende jaren zal verslechteren. Hierdoor is veel extra geld nodig om het water te zuiveren tot drinkwater van het gewenste kwaliteitsniveau. Vewin heeft berekend dat deze extra zuiveringsinspanning de drinkwatersector nu al 44 miljoen euro per jaar kost. De komende jaren zal dat stijgen naar 159 miljoen euro en mogelijk zelfs naar 276 miljoen euro per jaar.

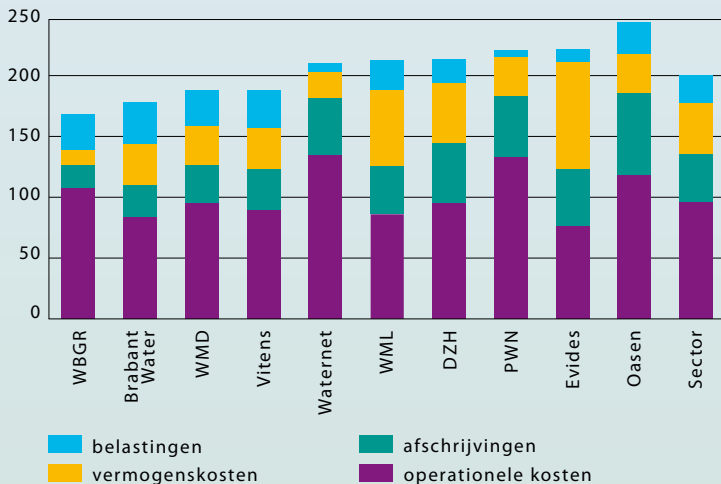
Vewin-inzet

- **De drinkwatersector wordt volledig gecompenseerd voor de kosten van maatregelen om verdroging tegen te gaan.**
- **Uitvoering van artikel 7 van EU-Kaderrichtlijn Water: vermindering van de zuiveringsinspanning voor drinkwater.**
- **De kosten voor het schoonmaken van het oppervlaktewater tot KRW-niveau moeten worden gedragen door de vervuiler(s) of door de overheid als de vervuiler niet traceerbaar is. De drinkwaterbedrijven (lees: de drinkwaterconsumenten) mogen hiervoor niet verantwoordelijk worden gehouden.**

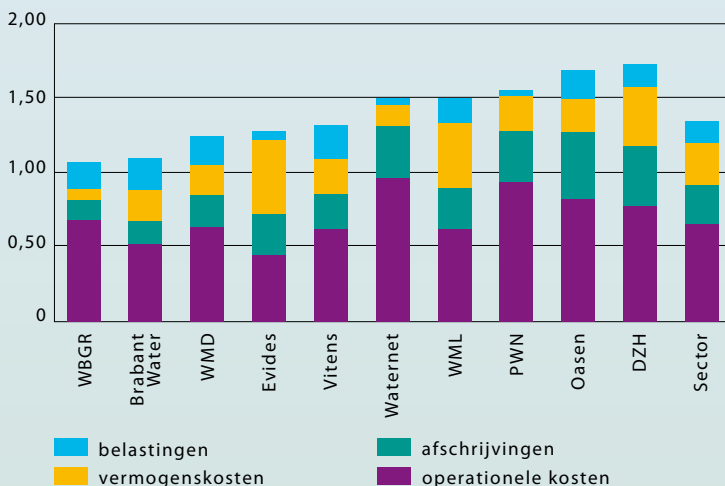
Drinkwaterbedrijven mogen vanwege te grote bacterievorming geen oppervlaktewater innemen dat warmer is dan 25°C. Dat is conform de KRW-norm. In hete periodes dreigt in de omgeving van met name elektriciteitscentrales deze grenswaarde te worden overschreden. De bedrijven vinden het niet terecht dat extra zuiveringskosten die daardoor kunnen ontstaan op hen worden afgewenteld.

De kosten per aansluiting voor de verschillende drinkwaterbedrijven en voor de hele sector, samengesteld uit vier kostencategorieën (in euro's)

De kosten per m³ voor de verschillende drinkwaterbedrijven en voor de hele sector, samengesteld uit vier kostencategorieën (in euro's)

bron: Water in Zicht 2006 (Vewin)

De tien drinkwaterbedrijven met hun verzorgingsgebieden en enkele kenmerkende getallen

<i>bedrijfsnaam</i>	<i>administratieve aansluitingen (x 1.000)</i>	<i>drinkwater afgeleverd (mln m³)</i>	<i>drinkwater omzet (mln €)</i>
Brabant Water	1.065	165	183
Duinwaterbedrijf Zuid-Holland	587	70	112
Evides	985	165	209
Oasen	326	47	73
PWN Waterleidingbedrijf Noord-Holland	723	99	151
Vitens	2.389	332	428
Waternet	484	66	100
Waterbedrijf Groningen	276	43	45
Waterleidingmaatschappij Drenthe	194	28	34
Waterleiding Maatschappij Limburg	525	73	101
Totaal	7.555	1.088	1.435

B

TU1M15

Qn= 1,5 m³/h

16 bar HF 1L

KIWA